

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg synes også, det er rimeligt, at folketinget diskuterer, om vores lov om særlig indkomstskat m.v. længere har en sådan mission at opfylde, at det er værd at bevare den.

Der er 2 led i dette lovforslag: dels skal i det store og hele 6.000 kr.s fradraget udgå, dels skal det, der bliver af fortjeneste ved opgørelsen, overføres til almindelig indkomstbeskatning.

Hvad 6.000 kr.s fradraget angår, er jeg meget sympatisk indstillet over for at afskaffe det i en række tilfælde. Forslagsstillerne har nævnt, at det bl.a. er det, man bruger ved disse leasingarrangementer, som vi jo beskæftiger os betydeligt med, i disse uger og vil komme til at beskæftige os endnu mere med, hvis der ikke handles hurtigt nu af regering og folketing. Jeg er enig i, at ejer en enkelt mand et skib og sælger det, så gør det ikke noget med et 6.000 kr.s fradrag. Ejer 5.000 mennesker det samme skib, og har hver et 6.000 kr.s fradrag, så er det 30 mill. kr., det pludselig drejer sig om for det samme skib, og så virker det ikke rimeligt mere. Man kan vel også sige, at 6.000 kr. engang var en betydelig sum penge, men det er det ikke i dag. Jeg er i det store og hele indstillet på, at vi skal kigge på det.

Så er der spørgsmålet om, hvad vi så skal gøre med den fortjeneste, der opgøres som særlig indkomst. Det kan f.eks. være ved en ejendoms afståelse. Derom siger forslagsstillerne, at man jo er interesseret i store afskrivninger, for de giver ofte en skatterabat på 73 pct., og så slipper man med at blive beskattet med 50 pct. Der er altså 23 pct. af beløbet at stikke ned i lommen, og derfor skal det lægges oveni. I de tilfælde, som er beskrevet her, er det naturligvis rigtigt, og det er sådan i mange tilfælde, bl.a. ofte i leasingforhold, men det er det ikke i alle tilfælde.

Hvis man f.eks. tager en landmand, der må afskrive på sine driftsmidler, hvad enten det er bygninger eller andet, er det meget sjældent, han har en marginalskat på 73 pct., men det år, hvor han afstår dem, vil han nemt komme op på det. Så siger man: nå ja, men så kan man dele det over 5 år. Jeg er ikke sikker på, at man alligevel rammer rigtigt for hans vedkommende.

Jeg vil gerne se på, om vi dog ikke kan slippe af med den særlige indkomstskat og finde en eller anden snedig måde at gøre det på. Det kunne jo være – for at knytte an til

diskussionen før – at vi simpelt hen skulle sige, at det er det første led i skattereformen, at der betales 50 pct. – færdig, uden fradrag af nogen art!

Lykketoft (S):

Jeg skal takke for modtagelsen af lovforslaget. Så vidt jeg kunne bedømme det, er der på nogle punkter et endda betydeligt flertal i folketinget, der vil røre ved de problemer, forslaget omhandler. Det er jeg selvfølgelig glad for.

Jeg vil godt understrege, at dette forslag nok fremkommer på nuværende tidspunkt bl.a. foranlediget af leasingdiskussionen, men at det ingenlunde alene vedrører leasingdiskussionen. Betragtningen er nok så meget den, at nu har vi på en række punkter ændret den særlige indkomstskat i de senere år, således at goodwill er helt ude, at fast ejendom betyder meget lidt, at aktieavance betyder meget lidt, og det, der er tilbage under den særlige indkomstskat, er for den største dels vedkommende genvundne afskrivninger. Der er altså tale om en indkomststart, som fremkommer, fordi man i de foregående år har afskrevet mere, end rimeligt var, fordi det viser sig, at man kan sælge sin ejendom, sin maskinpark, eller hvad det nu er, til en højere pris, end den er nedskrevet til. Det ville egentlig være ret logisk, hr. Lawaetz, hvis man havde et princip, der sørgede for, at denne for store afskrivning blev beskattet, som om den var ført tilbage til de år, hvor der var foretaget for store fradrag.

Man kan altid gøre sig morsom ved at læse lovparagraffer op. Det kan man efter min opfattelse gøre ved næsten et hvilket som helst lovforslag, fremsat af regeringen eller oppositionen, hvis det skal have den præcision i sig, som tanken er. Men det er faktisk ikke særlig indviklet tænkt eller beskrevet i bemærkningerne. Man har en regel, der siger: som hovedregel er særlig indkomst – altså især de genvundne afskrivninger – noget, man tager til indtægt i salgsårets almindelige indkomst, men hvis der er tale om store beløb, kan man få lov til beregningsmæssigt at fordele det, som om det var taget til indtægt i 5 år, nemlig det aktuelle realisationsår og de fire foregående år.

Det er det, den regel, der blev læst op af hr. Lawaetz, går ud på, dog således, at vi har